

Kommissionen at søge gennemført, at den Betaling af 2 Kr. 25 Øre, der tænkes fastslaaet, kun gælder for dem, der har eller tegner Kontrakter af mindst 10 Aars Løbetid, medens de 1-aarige faar en mindre Betaling.

Sukkerfabrikkerne indser ikke Nødvendigheden af, at de, som under hele Krigen har set bort fra enhver Art af Ekstrafortjeneste, oven i Købet skal hjælpe Roedyrkerne, som har haft hele den økonomiske Fordel af Krigssituationen, med at smede de Vaaben, der skal bruges mod Fabrikkerne. Det der forlanges af de 2 Parter i Landets Interesse er højst ulige.

Paa Mødet i Mandags (den 17. ds.) betegnede Overformynderen det som urimeligt, at Fabrikkerne baade forlangte Dækning for Roeprisforhøjelsen og Omkostningernes Stigning. Fra Sukkerfabrikkernes Side blev denne, som de maa hævde, urigtige Opfattelse rettet, men for ikke den mindste Misforstaaelse paa dette vigtige Punkt skal faa Fodfæste, bør det gentages, at de Prisforhøjelser paa Sukker, der har fundet Sted siden September 1914 kun har svaret til Roeprisstigningen, medens Stigningen paa Selskabets øvrige Udgifter er baaren af Selskabet. Først i Aftalen for 1917 bestemtes det, at Omkostningernes Stigning mod 1915—16 skulde godtgøres, dog ikke fuldtud, idet de første 10 Øre pr. 100 kg Roer bæres af Selskabet. Omkostningernes Stigning har kun paavirket de nugældende Sukkerpriser med de 10 Øre, der den 1. Oktober i Aar lagdes paa Industrisukkeret, og som langt fra svarer til Stigningen.